

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Ad quid valeat confessio. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

omnes orationes & eleemosynæ, ecclesiæ, & opera iustitiae & misericordiae succurrant recognoscenti morte suam ad cōuersionem. Ideoq; nemo dignè pœnitere potest, quē non sustineat vñitas ecclesiæ. Ideoq; nemo perat sacerdotes per aliquā culpam ab vñitate ecclesiæ diuisos. Ex his satis aperitur, & absoluitur præmissæ quæstionis articulus. Quæredum est n. sacerdos sapiens & discretus, qui cum potestate simul habeat iudicium, qui si forte defuerit, confiteri debet socio. Beda vero inter confessionē venialium, & mortaliū distinguit super illum locum, Cōfitemini alterutrum peccata vñstra. Ait n Coæqualibus quotidiana & letia grauiora verò sacerdoti pandamus, & quāto iussit tempore purgare, cūremus: quia sine confessionē emendationis peccata nequeunt dimitti. Sed & grauiora coæqualib. pandenda sunt, cum deest sacerdos, & vrget periculū. Venialia vero etiā sacerdotum ablata copia, licet confiteri coæquali, & sufficit, vt quibusdam placet, si tamē ex contēptu non prætermittatur sacerdos. Tūtius est tamen & perfectius vniusque generis peccata sacerdotibus pandere, & consilium medicinæ ab eis quærerē, quibus concessa est potestas ligandi & soluendi. Hic aperit, qualiter supradictæ auctoritates intelligenda sint. E

Cum ergo ex his aliisq; plurib. testimonis perspicuum fiat, & indubitabiliter constat, peccata pri-
e. Quis ali- defuerit, etiā socio illud Ioān. Chrys. superius po-
quando. ad situm non est ita intelligendum, vt liceat alicui, si
finem. tēpus habeat, sacerdoti non cōfiteri: sed quia suffi-
cit, vbi crīmē occultum est, soli Deo per sacerdotē dicere, & semel. Nec oportet publicari coram mul-
tis q; occultum est. Quod notauit dicens. Non tibi
dico, vt te p̄das in publicum. Sicut n. publica noxa
publico eget remedio, ita & occulta secreta cōfes-
sione & occulta satisfactione purgatur. Nec necesse
est

Beda in ex-
positione su-
per epist. Iac.
5. d

se est, vt, q̄ semel sacerdoti confessi sumus, iterum
confiteamur: sed lingua cordis, non carnis, apud
verum iudicē id iugiter confiteri debemus. Vnde
idem Ioan. ait. Nunc a. si recorderis peccatorum *Ioan. Chrys.*
tuorum, & frequenter ea in cōspectu Dei pronun- *ho. 31 ad id.*
cias, & pro eis depreceris, citi⁹ illa delebis. Si verò *P&. locū non*
obliuiscaris, tunc eorū recordaberis nolens, quā- *inuenit, c. 12*
do publicabuntur, & in cōspectu omniū amico- *ad heb. 10. 4.*
rum & inimicorum, sanctorumq̄ angelorum pfe- *& hom. 41.*
rentur. Ita etiā illud Ambr. Lachrymæ lauant de- *ad populum*
lictum quod voce pudor est cōfiteri: ad publicam *Antioch.*
pœnitentiam referendum est. Ibi n. virtutem la- *Amb. ad c.*
chrymarum, & confessionis ostendens significare *22. Luca, &*
voluit, q̄ lachrymæ occultæ, & confessio secreta, *sermo. 46.*
sicut quæ fit soli sacerdoti, lauant delictum, quod *in medio.*
pudet aliquem publicè confiteri. Quod verò dicit
se lachrymas Petri legisse non satisfactionem vel
confessionem: per hoc non excludit illa. Multa n.
facta sunt, quæ scripta non sunt: & fortè nondum
facta erat institutio cōfessionis, quæ modo est. Si
militer & illud Prosperi, Si sui iudices fiant, muta-
bunt æterna supplicia, & illud, Facilius Deum pla-
cabunt sibi, qui aut propriis confessionib. crimen
produnt, aut nescientib. aliis in se sententiam ex-
cōmunicationis ferunt: ad publicam confessionē
& satisfactionem referri oportet. Non n. solis sa-
cerdotib. ius ligandi atq̄ soluendi datū est, si cuiq̄
suo arbitrio se pœna vel excommunicationis sen-
tentia ligare, & absq; sacerdotali iudicio seipsum
Deo vel altari reconciliare licet, quod ecclesiasticq;
institutioni, & cōsuetudini penitus repugnat. Po-
tius ergo si publicè peccasti, publicè confiterere te
reum, & emenda. Si vero occultè deliquisti, etiā si
non taceas: nec tamen dico, vt publices. Taciturni-
nitas n. peccati, ex superbia nascitur cordis. Ideo
enim peccatū suum quis celat, ne reputetur foris,
qualem se iam diuino cōspectui exhibuit: quod

Depo. dis 2. ex fonte superbiæ nascitur. Species n. superbiz est ad finem.

*se velle iustum videri, qui peccator est: atq; hypo-
crita conuincitur, qui instar primorum parentum
vel tergiuersatione verboru; peccata sua leuigare
Genes. 4. f contedit, vel sicut Cain peccata sua reticendo sup-
primere querit. Vbi ergo superbia regnat & hypo-
critis, humilitas locum nō habet. Sine humilitate
vero alicui veniam sperare non licet. Vbi est ergo
taciturnitas confessionis, non est speranda venia
criminis. Iam certissimè liquet, quam sit detesta-
bile peccati silentium, & è conuerso quam sit ne-
cessaria confessio. Est n. confessio testimoniu;*

*Ipán. Chrys. scientiæ Deū timentis. Qui n. timet iudicium Dei,
hom 3. ad il- peccatum non erubescit confiteri. Perfectus timor
lud Matrh. soluit omnem pudorem: confessio peccati podo-
3. Et bapti rem haberet, & ipsa erubescētia est grauis pœna. I.
zabantur. deoq; iubemur confiteri peccata, ut erubescētia
patiamur pro pœna, nam hoc ipsum pars est diuini
iudicii. Si ergo queritur, An confessio sit neces-
saria, cum in contritione iam deletum sit peccatum?
Dicimus, quia quædā punitio peccati est, sicut sa-
tisfactio operis. Per confessionem etiam intelligit
sacerdos, qualiter debeat iudicare de crimen. Per
eam quoque peccator sit humilior & cautor.*

DE REMISSIONE SACERDOTIS.

DISTINCT. XVIII.

*H*ic queri solet. Si peccatum omnino dimissum
est à Deo per cordis contritionem, ex quo po-
nitens votum habuit confitendi, quid postea di-
mittatur ei à sacerdote? Video enim, quo vinculo
eum ligat, scil. temporalis pœna, sed non à quo
eum absoluat & ideo quæro. Ante pœnitudinem
quippe cordis, anima rei maculam habet & feco-
rem peccati, atq; æternæ ultiovis vinculo ligata
existit. Si vero ante confessionem per cordis con-
tritionem Deus per seipsum sine mysterio sacer-
dotis & debitum omnino relaxat, & animam in-
terius